

ПОРУКА МИРА

Поносна сам што сам дете Краљева.

Растем под слободним плавим небом, ту где Ибар љуби Мораву, у загрљају Столова и Гоча, ту где нас буде звона Жиче, стално нас подсећајући ко смо.

Нема путева мира. Мир је пут. Србија зна како је велика цена слободе. Платила ју је људским животима. Не смемо их заборавити.

Ова трка, није само трка. То је река коју чине људи доброг срца, пролазећи кроз државе и спајајући људе, као мостови.

Ово је земља која воли слободу.

Удахните! Осећате ли спокојство које струји вашим телом? Видите ли голубове који вас са висина посматрају? Видите ли наше осмехе.

То је слобода! Желимо је свима.

Молим ВАС, који покрећете ратове. Застаните на тренутак! Погледајте уплашена лица оне деце која покушавају да нађу своје сунце. Погледајте њихове сузама замагљене очи, које поред пута траже знак који ће их одвести ка миру. То је све што им треба.

Зато, морамо бити поносни што мостови мира у нашој земљи још нису срушени.

Учесници ове трке носе пламен мира. Њиме осветљавају путеве. Свака искра је једна жеља. А све оне зову се истим именом.

Уживајмо у миру ми који га имамо, а молимо се за мир оних који о њему сањају!

*Миња Миловановић
ОШ "Свети Сава" Краљево*

Кад падне вече
и дете плаче,
сабласан мук
остварује пут.

Да ли се чује
да деца моле,
да их срца
више не боле.

Да ли још неко
чује тај зов,
који жели да
створи свет нов.

Да ли је могуће
утихнути немирни вир
и да светом коначно
завлада мир.

У свету новом
без суза и страха
људи живе до
последњег даха.

*Теодора Зечевић
ОШ "Свети Сава" Краљево*